Hz. Davud (A.S)'A Verilen Mülk Ve Saltanat
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 10 2021 08:15:43

Hz. Davud (A.S)'A Verilen Mülk Ve Saltanat

verilen üstünlüklerden bir kısmı Kur’an’da zikredilmiştir. O, her şeyden önce bir peygamber idi. Aynı zamanda kendisine saltanat da verilmişti:
وَاَتَاهُ
اللهُ
الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ
مِمَّا
يَشَآءُ “...Allah ona (Davud’a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti...” (Bakara, 2/251) Rivayete göre, Amâlika ordularının başında Câlût bulunuyordu. Tâlût’un ordusunda ise Dâvûd (a.s) vardı. Hz. Dâvûd, daha küçük yaşta bir delikanlı iken, hak davanın amansız düşmanı, zorba ve güçlü ordulara sahip olan Câlût ile yaptığı mücadeleyi kazandı ve bu savaşta Câlût’u sapan taşıyla öldürdü (M. Asım Köksal, Peygamberler Tarihi, II/184). Zalim hükümdar Câlût’un daha önce gaspettiği bir sandık vardı. İsrailoğulları tarafından kutsal kabul edilen bu sandıkta (Tâbût) Hz. Musa ile Hz. Harun ailesinin mirası bulunmaktaydı. Bu savaşta Hz. Dâvûd, söz konusu sandığı Câlût’un elinden kurtardı ve İsrailoğullarına geri iade etti
وَقَالَ
لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ
اِنَّ اَيَةَ
مُلْكِهِ
اَنْ
يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ
فِيهِ
سَكِينَةٌ
مِنْ
رَبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ
مِمَّا
تَرَكَ اَلُ
مُوسَى
وَاَلُ
هَارُونَ
تَحْمِلُهُ
الْمَلَئِكَةُ اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَةً
لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ
“Tâlût, ordu ile hareket edince, “Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla

imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka.” dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince, (geride kalanlar) “Bugün bizim Câlût’a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok.” dediler. Allah’a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler (ırmağı geçenler) ise şu cevabı verdiler: “Allah’ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır. Allah, sabredenlerle beraberdir.” (Bakara, 2/248). Tâlût’un ölümünden sonra Hz. Dâvûd, İsrailoğullarının hükümdarı oldu.
وَسَخَّرْنَ&#15
75; مَعَ دَاوُدَ
الْجِبَالَ
يُسَبِّحْنَ
وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا
فَاعِلِينَ "...
Dâvûd ile birlikte, Allah’ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik. ” (Enbiya, 21/79)
وَعَلَّمْنا&#16
14;هُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ
لَكُمْ
لِتُحْصِنَك&#16
15;مْ مِنْ
بَأْسِكُمْ
فَهَلْ
اَنْتُمْ
شَاكِرُونَ “Bir de Davud’a, sizin için, zırh yapma sanatını öğrettik ki, savaşlarınızda sizi korusun. Şimdi siz şükrediyor musunuz?” (Enbiya, 21/80)
وَلَقَدْ
اَتَيْنَا
دَاوُدَ
مِنَّا
فَضْلاً
يَاجِبَالُ
اَوِّبِى
مَعَهُ
وَالطَّيْرَ
وَاَلَنَّا
لَهُ
الْحَدِيدَ
“Andolsun, Davud’a tarafımızdan bir lütuf verdik. ‘Ey dağlar! ‘Kuşların eşliğinde onunla birlikte tespih edin,’ dedik. Demiri ona yumuşattık.” (Sebe, 34/10) اَنِ
اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ

وَقَدِّرْ
فِى
السَّرْدِ
وَاعْمَلُوا
صَالِحًا
اِنِّى بِمَا
تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ “Ve ‘Boy boy zırhlar yap, işçilikte de ölçüyü tuttur. (Ey müminler!) salih amel işleyin. Çünkü ben sizin yaptıklarınızı görürüm’ diye vahyettik.” (Sebe, 34/11) Yukarıdaki ayetlerde belirtildiğine göre Allahu Teâlâ, mucize olarak dağları, taşları, kuşları O’nun emrine vermişti. Sesi çok güzel ve tesirliydi. Yanık sesiyle Zebur’u okumaya başlayınca, kuşlar havadan ağaçlara iner, hep birlikte okunan Zebur’u tekrar ederlerdi. Allah, Hz. Davud’a demiri ateşe sokmadan ve dövmeden istediği şekli verebilme mucizesi verdi. Demirden zırh yapar, elinin emeğiyle geçinir, devlet hazinesinden bir şey almazdı. Yırtıcı hayvanlar, Hz. Davud’un huzuruna gelip, ona tam bir bağlılıkla hizmet ederlerdi (D.İ.A, Dâvûd Mad. İX/2223). Konu başında yer verdiğimiz ayette Hz. Davud’a الْحِكْمَةَ
“hikmet” ve وَفَصْلَ
الْخِطَابِ
“fasle’lhitap” verildiği belirtilmektedir.
الْحِكْمَةَ
“Hikmet”, ilim ve peygamberlik gibi manalara gelir. Böylece o, hikmet ile Allah’a nasıl kul olacağını bilmiş, hayatı nasıl değerlendireceğini öğrenmiş, idareciliği en üst seviyede icra etmiştir. Ayetin sonunda yer alan
وَفَصْلَ
الْخِطَابِ
“Fasle’lhitap” ise, bitirici, ayırıcı, halledici, hallü fasl edici bir söz özelliği, bir hitap imkânı anlamlarına gelmektedir. Rabbimiz ona büyük bir söz belâgatı ve fesâhatı vermişti. O konuştu mu her şeyi ayan beyan eder, her şeyi çözüme kavuştururdu. Sözü, hükmü çok net ve açıktı. Hz. Dâvûd, çok ağlar, çok ibadet ederdi. Gündüzü oruçla, geceyi namaz kılarak ibadetle geçirirdi. Gecenin ancak üçte bir kısmında uyurdu. Bir gün oruç tutar, öbür gün tutmazdı. Resûllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:
أَحَبُّ
الصِّيَامِ
إِلَى
اللَّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ
صِيَامُ
دَاوُدَ
عَلَيْهِ
السَّلاَمُ
كَانَ
يَصُومُ

يَوْمًا
وَيُفْطِرُ
يَوْمًا
وَأَحَبُّ
الصَّلاَةِ
إِلَى
اللَّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ
صَلاَةُ
دَاوُدَ
عَلَيْهِ
السَّلاَمُ
كَانَ
يَنَامُ
نِصْفَ
اللَّيْلِ
وَيَقُومُ
ثُلُثَهُ
وَيَنَامُ
سُدُسَهُ (Allah’a oruçların en sevimlisi Dâvûd (aleyhisselâm)’ın orucudur o bir gün oruç tutar bir gün iftar ederdi. Yine Allah yanında namazların en makbulü Dâvûd’un namazıdır; O, gecenin yarısına kadar uyur, gecenin üçte birinde namaz kılar ve altıda birinde tekrar uyurdu.) (Müslim, “Siyam", 183; Nesâî, “Siyam", 69) Buraya kadar Hz. Davud’dan bahsedilen ayetlere ve tarihî bilgilere kısaca yer verdik. Elbette Kur’an’da zikredilen peygamberlerin hayatları, sadece geçmişten bahseden tarihî kıssalar olmayıp, bizim ders ve ibret almamız içindir. Buna göre Allah’a gönülden bağlı olmamız ve O’na kulluktan asla vazgeçmememiz gerekir. Her zaman adalet ve hakkaniyet ölçülerine göre hareket etmeliyiz. Sahip olduğumuz servet ve makamlar bizi asla şımartmamalı, bozgunculuğa ve fesada sevk etmemeli. Öyleyse imanımızın birer yansıması olan ibadetlerimizi mutlaka yapalım. Allah’a olan hamd ve şükrümüzü daima yerine getirelim.   Dr. Zafer KOÇ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler